

उल्लिक् प्रजापतिदेवत्या अस्थिनिवापि एव विनियुक्ता । असाविति नामग्रह-
णम् अनुदात्तवादात्मनितम् हे देवदत्त उपोदके उदकसमीपवर्तिनि लोके स्थाने
प्रजापतौ देवतायां तां निदधामि स्थापयामि । स प्रजापतिर्नोऽस्माकमधं पापं शो-
शुचत् अत्यर्थं दहतु शुच शोके यङ्लुगन्तं रूपम् ॥ ६ ॥

परं मृत्योऽनु परेहि पन्थां यस्तेऽन्य इतरो देवयानात् ।

चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजाऽरीरिषो मोत वीरान् ॥ ७ ॥

का° [२१.४.७.] प्रत्यागते परं मृत्यविति जपतीति । दक्षिणां गत्वानुहूतकु-
म्भं प्रक्षिप्येहीति कश्चिद्विप्रः प्रेषितोऽस्ति तस्मिन्कुम्भं क्षिप्त्वा प्रत्यागते सति य-
जमानोऽध्वर्युर्वा जपति ॥ मृत्युदेवत्या त्रिष्टुप् संकसुकदृष्टा । हे मृत्यो परा परा-
श्रुखो भूत्वा परमन्यं पन्थां पन्थानं मार्गमन्विहि अनुगह । तमेव दर्शयति यस्ते
तव तदीयः पन्था देवयानात्पथः इतरः तुहः अन्यः पितृयानाख्यः देवा यान्ति य-
स्मिन्स देवयानः । किं च चक्षुष्मते ज्ञानिने शृण्वते च ते तुभ्यं मृत्यो किञ्चिद्ब्र-
वीमि वदामि आदरार्थं वचनम् न हि तस्यादृष्टमश्रुतं वास्ति पथ्यर्थे चतुर्थ्यौ
चक्षुष्मतः शृण्वतस्तव वदामि किम् हे मृत्यो नोऽस्माकं प्रजां संततिं वंशपर-
म्परां मा रीरिषः मा हिंसीः रिष वधे स्वार्थे णिजतस्य लुडि रूपम् उत अपि च
वीरान्पुत्रान्मा हिंसीः ॥ ७ ॥

शं वातः शऽहि ते घृणिः शं ते भवत्वष्टकाः ।

शं ते भवत्वग्रयः पार्थिवासो मा त्वाभिष्टूशुचन् ॥ ८ ॥

का° [२१.४.८.] शं वात इति यथाङ्गं कल्पयित्वष्टकां (१०.) निदधाति मध्ये
तूष्णीमिति शं वात इति मन्त्रद्वयेन तानि मध्ये न्युत्तान्यस्थीनि यथाङ्गं कल्पयित्वा
यदस्थि यस्याङ्गस्य तेनास्या तदङ्गकल्पनया प्राक्शिरसं पुरुषाकृतिं कृत्वा तन्मध्ये
पादमात्रीमिष्टकां तूष्णीं निदधाति ॥ द्वे ऋचावनुष्टुप्चरुत्यौ विश्वदेवदेवते । हे
यजमान वातो वायुस्ते तव शं सुखरूपो भवतु । हि पुनः घृणिः सूर्यकिरणः ते
तव शं सुखरूपो भवतु । इष्टका मध्ये प्रतिदिशं च तिस्रस्तिस्रः प्रक्षिप्तास्ते तव